

Bronnenkaart

Casus – De status van Fatma

Faye staat voor het eerste jaar voor de klas. Ze geeft Frans in de eerste graad van het ASO. In het eerste jaar Wiskunde-Talen bestaat de klas uit 16 meisjes. Sinds kort is er echter ook een jongen uit de Latijnse klas overgestapt.

Op vlak van ontwikkelingsniveau beschrijft Faye de klas als heterogeen. Van het merendeel van de leerlingen zie je duidelijk dat ze net uit het 6de leerjaar komen, “nog echte kindjes eigenlijk” volgens Faye. De meisjes hebben niet veel nodig om hen aan het giechelen te brengen en hebben ook vaak een levendige fantasie. Zo leverde de overstap van de jongen uit de Latijnse klas al heel wat ‘hilariteit’ op. Enkele andere leerlingen, die volgens Faye zowel lichaam als mentaal meer ontwikkeld zijn, appreciëren dit minder. De meest uitgesproken reacties komen van Fatma, een zittenblijver. Fatma laat vaak duidelijk blijken dat ze verschillende meisjes erg kinderachtig vindt door hierover bitsige opmerkingen te maken. De ‘kleintjes’ op hun beurt, lijken Fatma dan weer een betweterige puber te vinden.

Fatma, die van Turske afkomst is neemt verder ook de twee andere meisjes, Sofia en Zeyneb, die ook een donkere huidskleur hebben, onder haar vleugels. Deze drie meisjes vormen zo een kliekje. Dit kliekje zet zich volgens Faye echter niet zozeer af tegen de rest van de groep omwille van hun afkomst maar eerder omdat ze de andere meisjes te kinderachtig vinden. In de opmerkingen van beide groepen duiken dan ook nooit etnisch-culturele elementen op.

Naarmate het schooljaar vordert ziet Faye enkele veranderingen in de klasinteracties. Waar in het begin van het schooljaar Fatma, Zeyneb en Sofia een duidelijk kliekje vormden merkt Sofia op dat ook andere leerlingen zich steeds meer bij Fatma gaan voegen. Volgens Sofia is dit om op een goed blaadje te staan bij haar. Fatma wordt zo steeds meer de ‘gangmaker’ van de klas. Dit gaat volgens Faye jammer genoeg gepaard met een negatieve sfeer.

Faye heeft bovendien de indruk dat Fatma zich vaak verveelt in de klas, alsof de leerstof voor haar te makkelijk is. Frans is Fatma’s sterkste vak en later zou ze dan ook graag lerares Frans worden. Maar terwijl Fatma in het begin van het schooljaar erg gemotiveerd was en haar sterktes in Frans in de verf zette tegenover de andere leerlingen lijkt Fatma zich minder en minder in te zetten voor het vak. Dit reflecteert zich ook in de punten. Terwijl Fatma in het begin gewoon verder werkte in het werkboek of extra oefeningen maakte wanneer ze voorop was “doet ze alles om zich aan te stellen niet op te letten: prutsen, met opdrachten van andere vakken bezig zijn, haar boeken vergeten, babbelen, enzovoort.” Het merendeel van de klas vindt het echter erg grappig wanneer Fatma iets mispeutert of Fatma een ‘onnozele opmerking’ geeft.